

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . . . 20 кор.
на пів року . . . . . 10-кор!
на чверть року . . . . . 5 кор.
на місяць . . . . . 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 16 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня «Рім неділь і руских свят» 5 1/2 год. по полудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Новий маршалок краєвий.

(X) З нинішнім днем обнімає урядоване в краєвім виділі ново іменованій на місце гр. Андрея Потоцкого краєвий маршалок гр. Станіслав Бадені. Се перший від 1861. р. случай, що маршалківську булаву повірено вдруге мужеві, котрий перед тим уже держав її в своїх руках. Іменоване гр. Станіслава Баденюго краєвим маршалком прийняв весь край з справдешним вдоволенем, бо справді не можна було в краю найти особистости відповіднійшої на се становище. З визначними здібностями і основним знанем краєвих відносин і міжнародних взаємин в Галичині злучена в его особі невсипуча праця, рішучість і безсторонність та незвичайна бистрість орієнтаційна. Вистачений сими рідкими прикметами умів він усе заволодіти кождим, найтруднішим предметом і вспів яко керманич соймової палати дати собі раду в найтруднішим положеню, в найдражливішій хвилі. Шість літ (від 1895—1901) правив гр. Станіслав Бадені краєвим виділом і соймовими обрадами і зумів собі зеднати щирі симпатії і поважане не лише прихильників але й противників, котрі цінили в нїм первостепенну в краю інтелектуальну і робучу силу.

Рускі послі і Русини взагалі цінили в гр. Станіславі Баденім не лише основне знане і розумінє руских потреб і відносин, але також мали наглядні докази его прихильности для рускої справи мимо завязтого нераз опору соймової більшости, або пободиноких польских сторонництв. Тим то і руский нарід з вдоволенем і ліпшими надїями споглядає на нового маршалка. А сї надїї нокадають Русини і в тій обставині, що між теперішнім краєвим маршалком яко автономічним репрезентантом краю, а новим намісником яко представником корони в краю панують приязні і гармонійні взаємини.

Байдужність і неприхильність бувшого намісника для рускої справи відчував і досвідчав на власній особі також теперішній маршалок і не міг погодити ся з другорядним становищем, до якого бажав его зіпхнути бувший намісник і волів уступити, як замість рівнорядного дорадника і помічника в праці около двигнення краю, полагоди міжнародних відносин, бути підрядним, послухним орудєм.

Добровільне уступлене з маршалківського становища умів оцінити належно весь край і зробив уступаючому маршалкови величаву і сердечну овацію, а також рускі послі зложили ему тоді заяву свого поважання і признання.

Тепер вертає гр. Станіслав Бадені на своє попереднє становище, а приязні взаємини з новим намісником улекшають ему нелегку задачу, яка его дожидає в нинішних трудних і заострених міжнародних взаєминах в краю. Головна задача відноситься до направи тих міжнародних взаємин в краю, які поповано останними роками і ми не тратимо надїї,

що се всімі перевести такий знавець рускої справи, як гр. Станіслав Бадені вкупі з новим намісником гр. Потоцким. А дасть ся сї взаємини направити повним виміром справедливости, заспокоєнем єї культурних, національно-політичних і економічних потреб і домагань, які не можуть так давно діждати ся справедливої і розумної полагоди. Наколи сю трудну задачу вспують спровнити обидва представники краю, запишуть ся незатертими буквами в історії краю, обидвох народностей і в історії монархії.

Тепер, або ніколи!

Державне пересиленє по обох сторонах Литави вибухло власне з сєї причини, що опозиція вихисновуючи трудне положенє в огляду на ухваленє державних конечностей, сказала собі в своїх національних домаганях: Тепер або ніколи! На Угорщині Кошутівці, мимо пересправ свого провідника Кошута, рішили витривати далше на тім супернім становищі супроти нового правительства, а в Австрії національні постуляти Чехів становлять сю приточину, яка спричинила димісію кабінету.

Вчєрашнє засїданє угорського сойму не урочило ситуації ні крихітки. Після бучі, яку опозиція устроїла підчас читання відручного письма, установляючого квоту, она намагала ся лише зазначити своє становище. Пос. Кошут зажадав від президента міністрів, щоби зрік ся зміня «формули Селя» (§ 30 закова з р. 1899) гр. Куен-Гедерварі відповів, що не може звязувати ся, але ще не знає, чи дотичний закон предложить перед, чи по ферях. Відтак Кошут поставив нагле внесене, щоби автономічну тарифу митову взяти на дневний порядок задля оминення зміни § 30. Вкінци пос. Польові в імени сторонництва независимости сирецизовав знов національні постуляти, без яких сповненя не можна думати про усунєне обструкції.

Про пересилєне в кабінеті д-ра Кербера доносять згідно віденські дневники, що др. Ревек, під напором чеських послів рішучо уступити з кабінету. Чехи рішені обстоювати свої національні постуляти за всяку ціну і до їх сповненя не хотять признавати жадних державних конечностей. Розходить ся їм о внутрішній чеський язык урядовий та о заснованє другого чеського університету. Що-до інших членів кабінету, як і що-до судьби цілого правительства кружать найріжнородніші верзії, на яких лише стілько автентичности, що дійсно премієр зсолідарзував ся з прошенем о димісію кількох членів кабінету, які через відносини на Угорщині станули перед непоборимими трудностями, — однак цїсар дотепер не повзяв жадної децизві і застеріг собі єї на пізніше.

Соціалїзм, етика і політика.

під розвагу «СТАРШИМ і МОЛОДШИМ» подав
Др. Іван Копач.

15)

(Корєць).

III

Отсї гадки я мусїв кинути на папір, бо они мені вже довгий час не давали спокою і без-

настанно переривали мої теперішні тихі розмови зі стареньким, чи як п. М. Г. з книвами каже, «божественним» Плятоном. Супроти нечувано самодовольної і самоправедної лайки «молодих» я — хоч і сам ще не старий — не міг змусити своєї совісти до мовчаня. Мовчати — се значило б або признавати безусловну правду й рацию отсим лайкам і ховати ся перед ними в мишачу діру або поповняти непростиму байдужність не так супроти «старших», як супроти «ще молодших» і супроти дальшого розвою нашого суспільного житя. Бо се очевидно, думаю, що, як так далше піде, то по правді хіба вже й двох — трех людей у купі не вдержить ся при тій нещасній Русі. І липить ся лиш по ріжних органах сама лайка й паріканє на колтунство і байдужність «рутенської інтелігенції». Прецінь же ще перед трома роками на своє величезне зачудованє вчитав я раз в громогласнім, але ниці вже дивним — дивом якось усопшім¹⁾ «Громадскім Голосі» (з р. 1900 ч. 3. і 4. стор. 26), що навіть проф. Грушевський — то так собі от паламар від православної церкви, тай тільки; то й зась ему пхати носа в ріпанє наших, — мабуть бесїдник думав е *contrario* «греко-католицких», але яко червоный радикал сказав лиш: галицких господарских справ. А тепер знов читаю, що й др. Кулачковекий то так собі — от «митка», чи як, Панове? Справді, мимоволі пригадують ся слова Шевченкового Послання:

»Нема нікого! Тільки я,
Тай куцой Німець вузловатий...«

Ба, та коби то ще хоч той був. А то й з того нині мабуть вже дуже не багато. Оповідав же мені др. Франко, що один з «молодших» літератів перевів ему раз був (мабуть до Літ. Наук. Вістника) «ein stattlicher Jüngling» — державний молодець» і т. п.

Та й о що йде? Всі хочемо добра собі. Певно. Хто-ж его на світі не хоче? Кажете, Панове, за Шевченком, що лише «в своїй хаті своя правда і сила воли». Добре. Та чи Ви, Панове, думаєте, що та хата — то якась купа мертвого каменя або якийсь конгломерат немене мертвих букв, що на папери Вашого органу читають ся: «Независима демократична Русь-Україна від Карпат аж по Кавказ?» Та се-ж прецінь лиш одні жаві люди — з кровю, нервами і кістками — становлять і все будуть становити той материял, з якого має складати

¹⁾ Мені здає ся, що така сама доля вже незадовго й гучну «Молоду Україну». На сю думку ваводить мене іменно заява «Від Адміністрації» в найновішій випуску того пьсьма (ч. 8. і 9. за лютий і марець 1903. Там читавмо між иншим таке: «З причини незвичайно великих залеглостів (sic!) наших передплатників ми попали в значний дефіцит. Коли-ж мусимо все оплачувати готівкою, а покладного гроша в нас нема, тож стоїмо під (sic!) конечностию в разі неврівняня рахунків застановити не то єсилку, але загалом саме видавництво «Молодої України» (стор. 296). — Так, так — се стара історія: Невеликий хосєн з амбіції, як нема амуніції. Та сєй факт пригадує мені надто живо мого улюбленого колишнього дрогобицького професора латини і господаря класи М. Жулкевича (він тепер директором гімназії в Бохні), котрий на успокоєнє розгуканих своїх вихованків, апікував часто з авторитетним спокоєм твердий і правдивий, але для нас, дурненьких було пятаків чи шестаків, мало понятний висказ: *Nagody przed upadkiem hulaly!*

від часу, коли згоріла давня церква, і снесено в тілі місцевості руску парохію. На грамоті підписали ся присягні священники і багаті селяни.

— **3 Тов-а св. Петра.** До Тов-а св. Петра вступили і по 2 К зложили: радник і посол Олександр Барвінський, радник Тит Ревакович і професори техніки: Волошак, Залозецкий, Левинський, Мариняк і Медвєцький, проф. учит. семинарії Тисовський і жена портнера техніки Марія Шнайдер. Дальше жертвували на руки декана скалатського о. Герасимовича там. оо парохі: Мальчинський 1 К, Чачковський 6-79 К, Малишевський 2 К, Галька 5 К, Зарицкий 3 К, Мандичевський 2 К, Ксьонжик 1 К, Оноферко 3-04 К, Герасимович 4 К, Ващишин 2 К, Рейтаровський Іван 3 К, Рейтаровський Йосиф 3-30 К, а Зазуляк 6-40 К. — *Виділ.*

— **Зїзд славїстів в Петербурзі** має відбутися заходом тамошньої Наукової Академії в серпні або в вересні 1904 р. Запрошені на зїзд мають одержати представителі славянознавства не лише в Росії, але й з заграниці, а реферати на зїзді будуть допущені на всіх славянських мовах. Зїзд буде ділитися на 7 відділів, а іменно: мова, етнографія, література і штука, історія, археологія, права, загальні питання. — При тій нагоді постановлено видати славянську енциклопедію в російській мові з тим, що поодинокі праці випечатають ся на жадане авторів в відбитках в їх рідній мові. Вкінці проф. Сумцов жадав, щоби звернути ся до правительства з пропозицією що-до цензурних перепон, задля котрих ученим в Росії не можна діставати книжок печатаних у Львові, а коли й дістануть їх, то з такими витинками, що книжка ні до чого. Рішено загалом просити уряд о полекші що-до книжкового обміну з заграничними інституціями.

— **Іспит зрілости в учительській семинарії** мужескій в Заліщиках відбув ся в днях від 4. до 26. червня під проводом краєвого інспектора Бол. Барановського і директора коломиїської гімназії Скопєвича. До іспиту зголосило ся 35 публичних учеників, 16 екстерністів і 27 екстерністок. З публичних учеників здали іспит: Валіцкий Франц, Барна Стефан, Бучинський Григорій, Буджик Михайло, Фель Гігель, Грегорович Стефан, Грегорович Теодор, Кайс Йосиф, Кісь Григорій, Король Мих., Луців Дмитро, Могильницький Любич Антін, Павлюк Юрій (з відзнач.), Петрикєвич Володислав (з відзнач.), Сегаль Д., Штєра Г., Вільк Тадей, Волощук Олександр, Зелінський Ян, Жанковський Миха. і Ферет Олександр. 11 ученикам дозволено по фєрїях поправити іспит з одного предмету, а 3 репробовано. З екстерністів і екстерністок здали: Ауєрбах Лазар, Бергер Евг., Громбєвєска Зофія, Івашків Мих., Ярославський Юліян, Моравска Антонина (з відзнач.), Осїняк Йосифа, Паллєстер Наталія, Понятовска Анна, Рїсдорфер Елєнора, Розєнкранц Берта, Рубїнштайн Ребека, Сонєдзький Мєчислав, Соболєвска Анна і Стебновска Регїна; 17-ом дозволено поправити іспит з одного предмету по фєрїях.

— **3 угорської Руси.** Пєштєвєска часопись „Недїля“ доносить, що руске духовєнство округа довжаньського внесло прошенє до єпископа в Мукачеві, щоби він вїв в Угорщині рускі монахи і щоби повірив їм ведєнє інститута сїрїт по дякоучителях в Угварі. — В днях 9. 10 і 11. червня Чин Василя Вєл. в Угорщині відбув свій

запор жадє зарївно справедливїсть як і згляд на підвишенє людської культури і добробуту людськості взагалї. Справедливїсть домагає ся рївноправности жєнщини супроти держави і законів. Як довго жєнщина не буде признана горожанкою держави і буде правно мужєви підчинєна, доти буде він єї уважати і трактувати не як рївну, лиш як піддану; зависимїсть і безправнїсть розвиває всюди у панів дєспотичнї склонности і провадїть легко до погорди і знущаня. Мїль малє сумнїй образ дикої брутальности, на яку виставлена часто жєнщина, іменно в низших верствах суспїльних — прошу подумати лиш на гадке пїянство; навїть проти фізичного знущаня жєнщина находїть тяжко охорону правну. Рївноправнїсть жєнщини не лише їй самїй допоможе до єї права, але буде мати також дуже важнї наслідки для цїлого дальшого культурного розвоє. Цїле богацтво людської натури аж тоді розвїне ся вповнї, як до праці над усїма найвисшїми задачами людства стане їй прїдушена досє половина. Дотєперїшня історїя є історїєю мужин; своєрїднїй, але не меншїй талант жєнщини для всїх сторїн духового жїтя ще не мав нагоди привести оочи.

(Дальше буде).

щотрїрїчний собор в марїяновчаньскім монастирї під проводом почетного протєвєрєя, угварського канонїка Еман Фєгєйра якє єпископського комїсаря. Собор, по полагодженю рїжних важних справ вибрав протєїгуменом вжє по раз осьмий одноголосно о. Інокентїя Левканича, совїтника консисторїї мукачївської, прїаїшївської і самошїварської, а відтак вибрав ігуменів до Василянських монастирїв в Угорщині. Тїх монастирїв є вїсім: мукачївський, марїяповчаньський, боронявський, мєтїчївський, березницький, краснобрїдський, гори-букївський і биксадський.

— **В оборонї правди.** П. Мишуга в варшавських часописах простєє описє афєри, яка стрїтила єго перед двома тижнями в Краковї. Письмо звучить: Перед кількома днями часописи хїбно подали подробиці моєї стрїчі з судовим комїсарєм в Краковї і злєбно описали мої родиннї відносини. Се спонукує мене спростувати опїбки, якї завдячую собі і моїм прїятєлям. В 1887. роцї я розвїв ся з жїнкою, полишаючи при нїй дитину. Підчас розводного процесу я дав на удержанє — очевидно — жїнки і дитини квоти, якїх від мене жадано; по укінченю ж процесу я зобовязав ся добровїльно в урядовїм актї платити на удержанє 300 К мїсячно і сплатив їх правильно. Однак: зладив Бог драбинку, однї йдуть в гору, другї на долинку. По товєтих лїтах настали для мене лїта худї. Не будучи в силї платити тїлько — я дав жїнцї через кількє лїт лише половину признаєї квоти. Жїнка (мабуть за намовою своїх дорадникїв) видала менї процес о недоплатєні алїменти, а наслідком сєго, коли лише хвилєво поліпшили ся мої інтерєси, я виплатив їй в маю 1901. р. квоту 12 тисячїв корєн. Отжє я не оставив — як писали деякї газєти — жїнки і дитини без шєлюга і в крайнїй нуждї. По такїй значнїй одноразовїй вїлатї, в виду сєго, що я в 1902. р. не мав нїякого значнїшого ангажєменту, знова залаг я в оплату. І отжє тепєр, коли я по довшїм безробїтю прїїхав сьїпати до Кракова, появив ся в мєшканю моєго прїятєля, у якого я квартирував, прїїбувшїй до мене з екзекуцїєю судовїй урядник. В передодєнь я сьїпав „Фавста“, повернув доми зврушєний, змучєний і так здєнервованїй, що цїлу нїч мусїв ходити по хатї. Лєдвї над раном я заснув, на то, аби по хвилї тяжкого, горячкєвого сну, прїбачити перед собою екзекуторїв, якї з неумолимою безгладностїю забрали менї все, що лише могли. Надармо я прїдкладав їм, що верєпїшу в користь жїнки платню за виступи, що вирївно єї рахунок як найкоршє, що в тїй цїлї буду просити директора театру о задаток. Та сє на нїчо не здало ся, бо екзекутори забрали мої перстєвї, годинник, дєвїзку і грошї. Полшєно менї, як на сьмїх, 5 корєн і кількє сотикїв на конєчнї потреби. Коли екзекутори забрали ся до отвїраня моїх скринь і перєтравєваня рїчїй, я попав в таку розпуку, що справдї сягнув по револьвєр, аби застрїлити ся. Я не мїряв ним без цїли, без потреби і нерозважно до урядникїв, що сповняли свїй гїркїй обовязок, але прїтївно, бїг з револьвєром до другої кїмнати в хвилї, коли мене снїмано з задї і розоружєно. — Хвилю лїше по сїй подїї я сидїв дома, зїбрав порозмїтуванї рїчи і вїїхав з Кракова, утїкаючи з великим боєм дупєшєвним перед скандалєм і перед кривдою, яка мене стрїтила, а не перед полїцєю, яка аїї мене до себе не покликєвала, аїї за мною не гонїла. — В імя правди і сїраведливости прошу всї часописи перєпечатати сє моє поясненє. Остаю з глєбоким поважанєм — *Александр Мишуга.*

Дня 27. червня 1903. р.

— **Красєва рада шкїльна** іменуєвала в народних шкєлах: Андрея Комплїкєвїча директором 3-клясової вїдїлової шкєли в Терєбовлї; кс. М. Сливака і о. Алекс. Корєнця катєхїтами вїдїлової шкєли муж. в Стрїю; Юліяна Ошишкєвїча, Зєн. Заклюку і Конєт. Рєдчука учит. 6-кл. шк. муж. в Збаражї; Анг. Макаревїчїяну управ. 5-кл. шк. жїн. в Збаражї; Мих. Вжакє і Й. Рїжєвєского учит. 5 кл. шк. в Монастирїсках; Сєв. Зємбїцку і Ол. Влєзовєску учит. 5-кл. шк. жїн. в Комарнї; Каз. Касянського учит. 5 кл. шк. муж. в Белзї; Онуфр. Власїїчука учит. 4-кл. шк. муж. в Сокалї; Стан. Орловєского управ. 4-кл. шк. в Болшївцях; Мих. Турчанєвїча управ. 4-кл. шк. в Язлївцї; Як. Брєчєвєского управ. а Мар. Токарєску учитель. 4-кл. шк. в Лопатнї; Ом. Балєвїайдерїяну учит. 4-кл. шк. жїн. Ярославї; Андр. Молчку уч. 4-кл. шк. в Яворовї; Іду Стоклясїяну і Анг. Мїльбергєрову учит. 4 кл. шк. жїн. в Рожнїтовї; Ом. Соїкїяну уч. 4-кл. шк. Крїстїнополї; Ол. Льохшїмїдову учит. 4 кл. шк. в Болшївцях; Вїкт. Томашївєску учит. 4-кл. шк. жїн. в Перегїнєску; Ів. Ярєму учит. 4-кл. шк. в Глєянїях; Ант. Скулєського управ. 3-кл. шк. в Городнїцї.

Управитєлями 2-кл. шкїл: Люд. Халупнїцкого в Волї задєревацкїй; Люд. Бєжковєского в Тїсьмєнїчєвах; Яна Амборє в Явїрнїку; Волєд. Янїцкого в Павнївцї; Фєрд. Кладу в Топорїцї; Дмитра Томчука в Войєславїчєх; Кар. Барга в Колодївцї; Мєч. Батовєского „на Зубужу“ в Сокалї; Фр. Пірамовїча управ. шк. Станїца в Ярославї.

— * * *. Така малєнька карлєчка, а як она до-

рого коштуєвала Русинїв від часу, от вєзьмїм прїмїром, від заведєнє хрїстїянїства в... Галїчнїй. Кїлькє то рїз папєру, гєктолїтрїв чорнїла, соток пер і мїшкїв пїску змарновано на сє * * *? Кїлькє ночїй і днїв прогаїнуєвали люди при писаню сєї карлєчки? А що сказати про тї часи, коли то ще * * * малєнько в книжках? — Кїлькє сотнарїв цїни і олова ужїто при вїдлїваню сєї черєнки? Кїлькє друкарєских складачїв махнуло без потреби рукою при складаню * * *, а кїлькє то мїєця заняло оно в друкованих книжках і газєтах? На сє послїднє питанє однї „настоєщїй“ статїстик, що має коятору обмінї „твердїх значкїв“ на „шєлєстєзвучнє монєту“ в Петєрї, обчислїв, що від висшє наведєного дня до нїнї у всїх „їорєваних“ вїдавнїцтвах разом з остатнїми числами „Галїчанїна“, Єпархїяльнїх Вїстнїкїв і бїблїотєки Насальєского та т. ин. доявилє ся 4,501.367,901.894.300.542 * * *. Сї 4 1/2 трїлїонїв * * * коштуєвали немало людєского здєрєвля. Неодному скаправїли очї, а неоднї і звєсім ослїп, перєскакуючи очїма через нечиткї * * * в книжках. Неоднї з горячїйших прїклоннїкїв „свєятої“ бєквї, коли узрїв письмо з пропущєнїми „їорчїками“, дієстав корчїв, бїтя сєрєця, паралїжу і марно проєвав для свєта, як і тї всї, що ще до нїнї для „гєшєфтє“ ужївають * * *. А кїлькє людїй до грїху довєло сє * * *? Кїлькє проклєнїв ушало на „фонєтїкїв“, кїлькє гївїу і завїсти стїгнули вони на себе зї сторони * * * -поклоннїкїв? Вїравдї ся свєята бєквє, хоч як она малєнька, але — як кажє часопись „Русєскає Смола“ — она борєла ся з Половцями над рїкою Калкою і борєнила „русєкую“ вїру перед поганями. Та сє заслуга * * * -а прїмо зїнаєє в порївнаню з коштами єго удержаня і з лїхом, якого оно досї накоїло.

— **Божєвїльнїй Ісаак Райх**, якїй недєвно кїнув ся у Вїднї на повїз цїсаря, має найтї прїмїщенє в кулєпаркївскїм заведєню, як рїшив красвїй вїдїл.

— **3 зєлїзницї.** Авєстро-угорєско-баварєскїй рух звязковїй. — З днєм 1. лїпня 1903 вїїшов в жїтє додаток II до тарифу часть II, зшїтка 4.

— **Дрїбнї вїстї.** Намїєнїцтво дозволило п. Войтїхови Когутову, учительєви в Пєбїтнї, змїнїти родовє назвїще на „Пєгорєскїй“. — Повїтовїй вїдїл в Калушї одєржав на будову дороги Калуш-Копанка-Журавно 5.000 К красвої запомєги. — Убогїй зарїбнїк у Львовї Володїєслав Мальєскїй хотїв їхати до Амєрїкї; на дорогу заробїв грошї і мав купити карту корабєльну. Про сєї намїр Мальєского дїзнав ся якїсь Антїн Рїєвїч і підєунув єму якїсь безвартїєснїй бланкєт якє карту їзди і вїдурїв від нєго 160 К. Мальєским заняла ся полїцїя.

РОДИМЦІ! Приготовляйте діти до вступних іспитів до шкіл середних!

Наука, штука, література.

— **Ruthenische Revue Nr. 4.** Другїй зошїт за червєнь 1903. Змїєт: Historische Mission der Grafen Potocki, P. Семєратовїча. — Die Ruthenophobie der galizischen Finanz-Landes Direction, Василя Яворєского. — Das galizische Mittelschulwesen, I. Сухована. — Exempla trahunt, Вол. Темнїцкого. — Ruthenische Blut (Hans Weber-Lutkow's „Gedichten aus Kleinrussland“), I. Монастирєского. — Maksym Hymacz, Eine Erzählung von Marko Wowczok. Перєклад Ольгї Кобїляньскої. — Glossen.

Вєї посилки до Редакцїї „R. R.“ належїть адресувати: an Herrn Roman Sembratowycz, Wien, XVIII, Lazaristengasse Nr. 36.

Адреса Адмїнїстрацїї: an den Verlag der „Ruthenischen Revue“, E. V. Zenke & Comp., Wien, I, Dominikanerbastei Nr. 19. — Передїлєта за сєї рїк вноєсїть 4 К.

Телеграми.

Будапєшт, 3. лїпня. Урядовїй днєвнїк оголошує іменованє гр. Пєячєвїча баном Хорвєцїї і Слєвонїї.

Досє ще не прїїшло до порозумїня в сторнїцтвї независимости, здає ся однак, що на прїям борєннїй Кошутом побїдїть.

Пєтєрбург, 3. лїпня. Сєрбєскїй король Пєтро I має при кїнцї осєнї вїдвїдїти царя в Пєтєрбургї.

Кольонїя, 3. лїпня. Kōlner Ztg. доносить, що Росвїя перєносїть вїїска на далєкїй схїд, на гранїцю Кїтаю. В послїднїх днях поїхала там мїшанє брїгада варшавєска, а недєвно тому 124. п. п. з Харкова. З сєї прїчинї не будє сєго року заповїдєнїх коло Варшавї великих манєврїв.

Льондон, 3. лїпня. Бюро Райтєра доносить, що в Гайдєльбєргу (в полуднї Африцї) вїдбуло

ся вчора віче Бурів під проводом Боти. На вічу між ними Бота просив, аби Бури не свиняли перевереденя реформ англійским правительством, але щоби радше помагали правительству в тім напрямі.

Вісти господарські, промислові і торговельні.

Руске Товариство кредитове в Яворові, заложеве 9. липня 1902. Рахунок по конєць червня 1903.

Стан довжний:

1. Удїли	3.183— к.	
Фонд резервовий	476— „	3.659 к. — с.
2. Вкладки: Стан з початком місяця вложено	14.668— к.	
випято	1.312.49 к.	
Стан з кінцем місяця	13.345 к.	54 с.
3. Позички зятягнені: Стан з початком місяця зятягнено	2.200— к.	
сплачено	400— „	
Стан з кінцем місяця	1.800 к.	— с.
4. Сальдо відсотків	1.092 к.	23 с.
Сума	19896 к.	77 с.

Стан чинний:

5. Позички удїлені: Стан з початком місяця сплачено	4.175 к.	69 с.
удїлено	23.203 к.	42 с.
Стан з кінцем місяця	19.027 к.	73 с.
6. Льокації	150 к.	— с.
7. Кошти адміністраційні і заложеня	509 к.	15 с.
8. Готівка	121 к.	87 с.
9. Виплачений % і відсотки	88 к.	02 с.
Сума	19896 к.	77 с.

Загальний оборот . . . . . 39.129 к. 58 с.
Членів прибуло 227, убуло 0, остало з кінцем 227 з декларованими удїлами в сумі 6840 К. Стопа процентова від вкладок 5%. Стопа процентова від позичок 7%. Зятягнено позички в Красвім Союзі кредитовім на процент 5 1/2 % Яворів дня 30. червня 1903.

Юрий Кміт, Загасвич.

Товариство взаїмного кредиту
„Дністер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові

удїляє своїм членам на 5 1/2 % і 1% додатку на кошти адміністрації, за предложенем документів виказующих достаточну гіпотєку.

позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою: 1.239.243 корон.

Членом може бути тільки обезпечений трєвало в „Дністрі“ від огню.

Удїл членський вносить 50 К, вписове 2 К. Число членів: 2.391 а 2.501 удїлами на 125.050 К.

Вкладки щадничі приймає „Дністер“ і опрецентує до 4% від ста. Сума вкладок на 1.256 книжочках 1.103.333 корон.

Чистий зиск роздїляє ся частію на дивіденду для членів, частію на публичні добродїйні цілі: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті цілі роздає дотепер з Товариства кредитового 10.840 корон.

ІНФОРМАЦІЙ в справах позичок удїляє Дирекція і агєнти.

31/12 1902. **ДИРЕКЦІЯ.**

„Тревоги автора і видавника“
(гумористична подїя з натури)
О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації „Руслава“ та в обох руських книгарнях у Львові.
Ціна примірника на великовім папері вносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.).

Зарваницю поему Василя Щурата можна замовляти лишє в Ставропигійській книгарни у Львові,
ул. Руска ч. 3. Ціна з почт овою оплатою 25 сот.

Старші особи можуть заповнити собі досмертне удержанє за аложенем одвітної готівки. — Йосиф Кисїлевич Львів, Новий сьвіт 1. 58(4-5)

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк
Гіпотечний

Віддїл депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок бїжучий, приймає до перєхованя паперів вартїстні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подїбно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові
(Safe Deposits)

За оплатою 25 до 85 кр. а. в. річно, депозитар дістає в сталєвій касї панційній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно перєховувати може своє майно або важкі документи.

Під тим виглядом поробив Банк гіпотечний як найдогідїйши зарядження.

Привиси дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у віддїлі депозитовім.

Львів - Риманів-Івонич, Мушина, Криниця-Закопанє via Перемишль, Ряшів; Мушина, Криниця, Жегєстів Закопанє via Тарнів; Моршин-Трускавець-Риманів-Івонич via Стрий; Карлсбад через Прагу.															
1055	410	835	615	1245	825	250	відїзд Львів	приїзд	231	130	840	550	855	610	950
636	1112	400	126	636	400	1140	від. Тернопіль	приїзд	—	453	118	118	238	1001	358
745	—	515	148	—	515	1211	„ Броди	„	—	356	1151	1151	—	845	240
107	625	1105	853	218	957	432	приїзд Перемишль	відїзд	1255	1140	705	310	610	345	715
533	1115	328	—	—	—	—	пр. Риманів	від.	—	718	132	—	—	937	132
544	1126	338	—	—	—	—	„ Івонич	„	—	707	120	—	—	925	120
1211	614	906	—	—	—	—	„ Жегєстів	„	—	—	1117	—	—	—	1117
1232	637	925	—	—	—	—	„ Мушина Криниця	„	—	—	1100	—	—	—	1100
*335/405	—	—	—	—	—	—	„ Закопанє	„	—	—	—	—	—	+920*1020	—
127	645	1130	917	225	1003	438	відїзд Перемишль	приїзд	1245	1131	656	251	545	325	640
223	745	1232	1020	302	1039	517	„ Ярослав	„	1208	1150	618	155	441	238	543
335	827	145	1135	350	1133	611	приїзд Ряшів	відїзд	1120	955	527	1245	335	127	417
707	120	—	—	707	—	—	пр. Івонич	від.	724	544	1126	—	—	711	—
718	132	—	—	718	—	—	„ Риманів	„	711	533	1115	—	—	724	—
1211	614	—	—	1211	—	—	„ Жегєстів	„	—	—	—	—	—	—	—
1232	637	—	—	1232	—	—	„ Мушина Криниця	„	—	—	—	—	—	—	—
*335/405	—	—	—	—	—	—	„ Закопанє	„	—	—	—	—	—	+920*1020	—
415	907	155	1150	400	1139	620	відїзд Ряшів	приїзд	1115	950	522	1225	315	117	405
620	1110	410	202	524	103	800	приїзд Тарнів	відїзд	952	815	403	1025	110	1113	140
1211	614	906	753	1211	614	—	пр. Жегєстів	від.	405	—	1117	542	812	—	—
1232	637	925	814	1232	637	—	„ Мушина Криниця	„	350	—	1100	525	755	—	—
—	—	—	—	—	—	705	„ Закопанє	„	+920*1020	—	—	—	—	—	—
635	1120	420	217	526	105	808	відїзд Тарнів	приїзд	950	811	400	1018	1258	1106	115
845	730	625	40	650	224	938	приїзд Краків	відїзд	838	643	249	810	1055	900	1100
* від +902*1025	—	—	—	—	—	1140	в. Краків Плавів-Суха п.	п.	—	—	236	—	—	—	—
114/205	—	—	—	—	—	332	п. Хабівка [via Подгуже	„	—	—	1115	—	—	—	—
*335/405	—	—	—	—	—	705	„ Закопанє	„	—	—	+920	—	—	—	—
—	200	—	—	718	231	1000	відїзд Краків дв.з.півн.	приїзд	818	619	243	798	1000	818	—
—	545	950	—	930	545	950	пр. Прага	від.	725	620	1105	620	725	725	—
—	931	208	—	437	931	208	„ Карлсбад	„	1150	225	714	225	1150	1150	—
—	—	645	—	905	305	640	відїзд Львів	приїзд	745	110	435	1040	957	—	—
—	—	850	—	1105	505	849	пр. Стрий	від.	539	1110	240	850	803	—	—
—	—	1000	—	1201	557	1038	„ Дрогобич (Трускав.)	„	440	1006	136	734	630	—	—
—	—	—	—	711	—	533	„ Риманів	„	937	—	718	132	—	—	—
—	—	—	—	724	—	544	„ Івонич	„	925	—	707	120	—	—	—
—	—	—	—	1151	—	1032	„ Моршин	„	445	1020	—	814	—	—	—

Увага: Посїпні поїзди означєні товстим друком. — Час середно-європейскїй.